

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

12 czerwca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Wydział X Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Przemysław Dziwański

Protokolant: prot. sądowy Karolina Popowska

przy udziale oskarżyciela prokuratora Roberta Makowskiego i oskarżycieli posiłkowych D. C. i E. S. (1)

po rozpoznaniu w dniu 12.6.2023 r.

w sprawie K. C., oskarżonej o czyny z art. 190a §1 k.k. w zb. z art. 216 §1 k.k. w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k.

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżoną, obrońcę, oskarżycieli posiłkowych D. C. i E. S. (1)

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy- Woli w Warszawie z 14.10.2022 r. sygn. akt IV K 1562/19

orzeka:

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

a) w pkt I usuwa z podstawy skazania art. 216 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 §1 kk oraz z podstawy wymiaru kary art. 11 §3 kk;

b) dodaje pkt VI w brzmieniu: „na podstawie art. 46 § 2 k.k. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. C. i E. S. (1) po 6000 (sześć tysięcy) zł nawiazki dla każdego z nich;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. S. (2) 420 (czteryście dwadzieścia) zł powiększone o podatek od towarów i usług tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną udzieloną z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych postępowania odwoławczego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	X Ka 342/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4	
CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z 14.10.2022 r. sygn. akt IV K 1562/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.1.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. **Wnioski**

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

**Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**

1.5. Ustalenie faktów

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	K. C.	Oskarżona była karana za przestępstwo.	dane KRK	2528-2530
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

1.6. Ocena dowodów

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
2.1.1.1.	dane KRK	Niezaprzeczone

<p>1.1.6. Dowody niewuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach niewuwzględnienia dowodu

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>apelacja obrońcy:</p> <p>I. obraza przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 167 k.p.k. polegającą na niedopuszczeniu dowodu z zeznań świadków zgłaszanych przez oskarżoną w piśmie z 24 lutego 2022 roku i jej obrońcę w piśmie z 28 lutego 2022 roku – wniosek dowody, i uznaniu, że przeprowadzenie tych dowodów nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, a ponadto w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania, podczas gdy zeznania tych świadków pozwoliłyby ustalić, że D. C. wyprowadził się od oskarżonej dopiero 10 lutego 2019 roku, a urlop wypoczynkowy w wakacje 2018 roku małżonkowie spędzali wspólnie i przez cały 2018 rok razem uczestniczyli w różnych uroczystościach rodzinnych, a co za tym idzie w sytuacji ich wspólnego pożycia do tej daty nie sposób</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

przypisać oskarżonej, że już od kwietnia 2018 roku zachowanie jej wobec D. C. i E. S. (1) nosiło znamiona przypisanego oskarżonej czynu. Nadto dopuszczenie wniosku w przedmiocie przesłuchania świadków wskazanych przez oskarżoną w lutym 2022 roku w żaden sposób nie zmierzało do przedłużenia procedowania sprawy, jeżeli się zważy, że wyrok w sprawie zapadł dopiero w dniu 14 października 2023 roku.

apelacja oskarżonej:

I. naruszenie przepisów prawa polegające na **braku przesłuchania świadków**, czyli dyskryminacji jednej strony postępowania;

II. **błędne ustalenie stanu faktycznego** sprawy, na skutek wadliwej oceny zeznań pokrzywdzonej, która zmieniała zeznania i złożyła fałszywe zawiadomienie o przestępstwie, a nadto „nie było możliwości istnienia przestępstwa stalkingu”.

apelacja oskarżyciela posiłkowego E. S. (1):

w części dotyczącej kary – całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych

I. **obraza art. 11 § 1 k.k. oraz art. 12 § 1 k.k.** poprzez błędne ustalenie kwalifikacji prawnej czynu zabronionego

II. **obraza art. 69 § 1 i 2 k.k.** poprzez pominięcie faktu skazania oskarżonej prawomocnym wyrokiem z II maja 2022r Sądu Okręgowego VIII Wydział Karny w Warszawie sygn. akt VIII K 70/22 oraz nieuwzględnienie całokształtu postawy oskarżonej w trakcie trwania procesu

i kontynuowanie uporczywego nękania oskarżycielki posiłkowej rozszerzonego o podszywanie się pod nią, w celu wyrządzenia szkody osobistej

III. **pogwałcenie art. 46 § 1 k.k.** poprzez całkowite zignorowanie dwukrotnie złożonego przez oskarżycielkę posiłkową wniosku o zasądzenie kosztów leczenia i zadośćuczynienia za doznaną krzywdę

apelacja oskarżyciela posiłkowego D. C.:

I. błąd w postaci fałszywego uznania, iż oskarżona K. C. była w dniu ogłoszenia wyroku osobą niekaraną. Tymczasem oskarżona została wcześniej skazana prawomocnie na karę pozbawienia wolności. Błąd ten stanowi obrazę **art. 69 § 1 k.k.**

II. błąd w postaci nieuwzględnienia postawy Oskarżonej oraz jej **zachowania po dokonaniu przestępstwa**. Sąd nie uwzględnił dowodów w postaci zeznań świadków oraz dokumentów złożonych przez Pokrzywdzonego, wykazujących, że **oskarżona dokonywała czynów**, o które była oskarżona i za które została skazana, także w czasie po okresie objętym aktem oskarżenia, a także w trakcie trwania przewodu sądowego. W trakcie przewodu sądowego skarżona nie przyznała się do zarzucanych jej czynów, nie wyraziła skruchy, nie zobowiązała się do naprawienia wyrządzonych pokrzywdzonemu i jego rodzinie krzywd i w żaden nie dała przesłanek do oceny, że wymierzona kara pozwoli na osiągnięcie celu w postaci zapobieżenia powrotowi do

	<p>przestępstwa. Błąd ten stanowi obrazę art. 69 § 1 i § 2 k.k.</p> <p>III. błąd w postaci nieuwzględnienia wniosku pokrzywdzonego o zadośćuczynienia za doznane krzywdy, co stanowi obrazę art. 46 § 1 k.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>apelacja obrońcy</p> <p>Zarzut obrazę art. 167 k.p.k. nie jest zasadny. Sąd rejonowy zasadnie oddalił wnioski dowodowe obrońcy i oskarżonej przedstawione w pismach z 24 lutego 2022 r. i 28 lutego 2022 r. o przesłuchanie świadków. Uczynił to adekwatnie do tez dowodowych, uznając, że dowody nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. W istocie fakty w postaci zamieszkiwania oskarżonej z pokrzywdzonym, czy wspólnym spędzaniu czasu są nieistotne z punktu widzenia zarzucanych czynów. Niezasadne było natomiast powoływanie się na przesłankę z art. 170 § 1 pkt 5 k.p.k., co jednak nie zmienia zasadności oddalenia wniosków dowodowych.</p> <p>apelacja oskarżonej</p> <p>Zarzuty „braku przesłuchania świadków”, czy „dyskryminacji jednej strony postępowania” nie są zasadne. Sąd rejonowy przeprowadził postępowanie dowodowe w wystarczającym zakresie. Przesłuchał osoby mające wiedzę na temat zachowań będących przedmiotem postępowania. Zasadnie oddalał wnioski dowodowe zgłoszone na okoliczności nie mające znaczenia.</p>		

W żaden sposób nie dyskryminował żadnej ze stron. Każdego dopuszczał do wypowiedzi, czy składania wniosków.

Sąd rejonowy nie dopuścił się błędnego ustalenia stanu faktycznego sprawy. Swobodnie ocenił dowody, z tym depozycje pokrzywdzonych. Wyniki tej oceny starannie przedstawił w uzasadnieniu wyroku. W konsekwencji prawidłowo ustalił stan faktyczny. Ocena dowodów dokonana przez sąd rejonowy nie wykazuje ani błędów natury faktycznej (niezgodności z treścią dowodu), ani logicznej (błędności rozumowania i wnioskowania). Nie jest też sprzeczna z doświadczeniem życiowym lub wskazaniem wiedzy. Podnieść należy, że słowa pokrzywdzonych znalazły potwierdzenie w dowodach z dokumentów obrazujących precyzyjnie częstotliwość i rodzaj kontaktów poprzez wiadomości sms, wiadomości wysyłanych przez serwis (...), wreszcie telefonicznych połączeń głosowych. Zdaniem sądu okręgowego pewne rozbieżności w słowach pokrzywdzonej wynikają z upływu czasu i nie podważają ustaleń faktycznych sądu rejonowego.

***apelacja oskarżyciela
posiłkowego E. S. (1)***

Analizując apelację oskarżycielki posiłkowej sąd okręgowy doszedł do wniosku, że pomimo zapisu, że wyrok skarży „w części dotyczącej kary — całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych”, to apelacja w istocie dotyczy całości wyroku.

Sąd rejonowy obraził art. 11 § 1 k.k. oraz art. 12 § 1 k.k., lecz w inny sposób i

z innymi konsekwencjami niż podnosi oskarżycielka posiłkowa. Po pierwsze podnieść należy, że prawidłową kwalifikacją prawną przypisanego oskarżonej czynu jest art. 190a §1 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k. Zdaniem sądu okręgowego w realiach niniejszej sprawy nie powinna być stosowana kumulatywna kwalifikacja prawna z art. 216 §1 k.k., gdyż wchodzi tu w grę zasada konsumpcji, w myśl której ukaranie za stalking jest wystarczające do odzwierciedlenia kryminalnej zawartości czynu. Tak przyjmuje się dość powszechnie w doktrynie i orzecznictwie (np. M. Mozgawa [w:] Kodeks..., red. M. Mozgawa, art. 190a, nt 18, Giezek Jacek (red.), Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz, K. Janczukowicz, Stalking w orzecznictwie sądów, wyroki S.O. w Poznaniu z 25.1.2018 r. IV Ka 1046/17, LEX nr 2466082, S.O. w Jeleniej Górze z 12.12.2017 r. VI Ka 496/17, LEX nr 2445358, S.R. w Chełmnie z 14.10.2016 r., II K 327/14, LEX nr 2145954, S.O. w Rzeszowie z 23.06.2016 r. I Ka 226/16, LEX nr 2096604). Zatem wobec przyjęcia, że czyn przypisany oskarżonej wypełnia znamiona tylko przestępstwa z art. 190a §1 k.k. w zw. z art. 31 §2 k.k., bezprzedmiotowe jest zastosowanie w podstawie skazania art. 11 § 1 k.k. Dalej, wobec uznania, że czyn z art. 190a §1 k.k. jest przestępstwem trwałym, niezasadne jest powołanie w podstawie skazania art. 12 § 1 k.k. Przy tak ukształtowanej kwalifikacji prawnej czynu, prawidłowym było przyjęcie, że zachowania oskarżonej stanowią jeden czyn zabroniony. Jak wynika z ustaleń faktycznych sądu rejonowego, oskarżona miała jeden zamiar nękania, a działania wobec E. S. (1) miały wpływać również negatywnie na dobra prawne D.

C., zaś działania wobec D. C. i jego rodziny miały wpływać również negatywnie na dobra prawne E. S. (1). Bez znaczenia był fakt, że działania były podejmowane w różnych miejscowościach.

Sąd rejonowy nie obraził art. 69 § 1 i 2 k.k. Postawił wobec oskarżonej pozytywną prognozę kryminologiczną. Powody takiego rozstrzygnięcia przedstawił w uzasadnieniu. Słusznie zauważył, że oskarżona w dacie popełnienia czynu była niekarana za przestępstwa, nie jest osobą zdemoralizowaną.

Zarzut obrazy art. 46 § 1 k.k. jest natomiast zasadny. Sąd rejonowy pominął wniosek oskarżycielki posiłkowej złożony w trybie art. 46 § 1 k.k.

***apelacja oskarżyciela
posiłkowego D. C.***

Analizując apelację oskarżycielki posiłkowej sąd okręgowy doszedł do wniosku, że pomimo zapisu, że wyrok skarży „w części dotyczącej kary — całości rozstrzygnięcia o karze i środkach karnych”, to apelacja w istocie dotyczy całości wyroku.

Sąd rejonowy nie obraził art. 69 § 1 i 2 k.k. Postawił wobec oskarżonej pozytywną prognozę kryminologiczną. Powody takiego rozstrzygnięcia przedstawił w uzasadnieniu. Słusznie zauważył, że oskarżona w dacie popełnienia czynu była niekarana za przestępstwa, nie jest osobą zdemoralizowaną. Zdaniem sądu okręgowego kara wymierzona oskarżonej bierze pod uwagę długotrwałość przestępstwa (co podkreślił w uzasadnieniu sąd rejonowy), jak również zachowanie

oskarżonej po jego popełnieniu. Podnieść należy, że jeśli zdaniem oskarżyciela posiłkowego oskarżona popełniałaby analogiczne czyny po okresie objętym niniejszym postępowaniem, D. C. może złożyć kolejne zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa (złożenie takich zawiadomień zaakcentował w mowie końcowej). W toku postępowania wszczętego na skutek takich zawiadomień miałby możliwość wykazywania kolejnych zachowań oskarżonej, które jego zdaniem stanowią czyn zabroniony.

Zarzut obrazy art. 46 § 1 k.k. jest natomiast zasadny. Sąd rejonowy pominął wniosek oskarżyciela posiłkowego złożony w trybie art. 46 § 1 k.k.

Wniosek

apelacja obrońcy:

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie spawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania,

apelacja oskarżonej:

uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji,

apelacja oskarżyciela posiłkowego E. S. (1):

- zastosowanie kwalifikacji prawnej czynów trafnie przyjętej co do dwóch Pokrzywdzonych i dwóch odrębnych przestępstw i wskazanej w akcie oskarżenia,

- zwiększenie czasu orzeczonej próby na okres 3 lat,

- zasądzenie na rzecz oskarżycielki posiłkowej wraz z odsetkami

zasadny

częściowo zasadny

niezasadny

<p>za zwłokę w płatności, kwoty 1000 zł zwrotu kosztów leczenia rozstroju zdrowia wywołanego przestępstwami oskarżonej oraz kwoty 10.000 zł zadośćuczynienia za doznaną krzywdę,</p> <p>apelacja oskarżyciela posiłkowego D. C.:</p> <p>zasądzenie wobec oskarżonej kary bezwzględnego pozbawienia wolności,</p> <p>zasądzenia na rzecz Pokrzywdzonego 200 000 zł tytułem zadośćuczynienia krzywd.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty apelacji w większości nie zasługiwały na uwzględnienie, tak więc ich wnioski były w znacznej części niezasadne. Częściowo zasadne były wnioski apelacji oskarżycieli posiłkowych wiążące się z obrazą art. 46 § 1 k.k.</p>		

<p>OKOLICZNOŚCI UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	<p>PODLEGAJĄCE</p>
<p>4.1.</p>	<p>Sąd z urzędu poprawił kwalifikację prawną przypisanego oskarżonej czynu, poprzez usunięcie w pkt I z podstawy skazania art. 216 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 §1 kk oraz z podstawy wymiaru kary art. 11 §3 kk.</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	
<p>Zmiany dokonano wobec treści art. 455 k.p.k.</p>	
<p>ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1	Przedmiot i zakres zmiany
<p>Sąd okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:</p> <p>a) w pkt I usunął z podstawy skazania art. 216 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 12 §1 kk oraz z podstawy wymiaru kary art. 11 §3 kk;</p> <p>b) dodał pkt VI w brzmieniu: „na podstawie art. 46 § 2 k.k. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżycieli posiłkowych D. C. i E. S. (1) po 6000 (sześć tysięcy) zł nawiazki dla każdego z nich.</p> <p>W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.</p>	
Zwięźle o powodach zmiany	
<p>Powody poprawy kwalifikacji prawnej podano powyżej ważąc zarzuty oskarżycielki posiłkowej. Zmianie nie towarzyszyły nowe ustalenia faktyczne.</p> <p>Wobec zasadności zarzutów oskarżycieli obraży art. 46 k.k. sąd okręgowy orzekł nawiazki. Uczynił tak, gdyż z jednej strony oskarżyciele posiłkowi złożyli stosowne wnioski, z drugiej zaś ustalenie precyzyjnych wysokości krzywd czy szkody było utrudnione. Wążąc krzywdy sąd okręgowy wziął pod uwagę naruszone dobra osobiste oskarżycieli: wolność od obawy oraz godność osobistą, a dodatkowo dobre imię D. C.. Orzekając uwzględnił fakty, że przestępstwo trwało ponad rok, działania oskarżonej miały zróżnicowany charakter, a E. S. (1) poniosła koszty leczenia. Sąd okręgowy w całości zgadza się ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie (wyrok z 22 lutego 2023 r. sygn.. akt II AKa 252/21), że regulacja art. 46 k.k. nie daje możliwości uwzględnienia sytuacji</p>	

materialnej osoby uznanej za winną, a odszkodowanie i zadośćuczynienie z tego tytułu może być miarkowane wyłącznie w określonych odpowiednimi przepisami Kodeksu cywilnego przypadkach. Zaznaczyć należy, że orzeczenie nawiązki nie stoi na przeszkodzie dochodzeniu niezaspokojonej części roszczenia w drodze postępowania cywilnego.

1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i>		
1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</i>		
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
1.1.8. <i>Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</i>		

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Sąd zasądził koszty obrony, gdyż nie zostały uiszczone.
III	Sąd zwolnił oskarżoną od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze ze względów słuszności. Poniesie ona znaczne koszty nawiązek.

PODPIS

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z 14.10.2022 r. sygn. akt IV K 1562/19	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżona	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z 14.10.2022 r. sygn. akt IV K 1562/19	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.13. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	3	
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel posiłkowy D. C.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z 14.10.2022 r. sygn. akt IV K 1562/19	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.14. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	4		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel posiłkowy E. S. (1)		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie z 14.10.2022 r. sygn. akt IV K 1562/19		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana